

LUCEAFĂRUL

REVISTĂ PENTRU LITERATURĂ ȘI ARTĂ. APARE DE DOUĂORI PE LUNĂ

sub îngrijirea dlor: Octavian Goga și Octavian C. Tăslăuanu.

Cu colaborarea dlor: I. Agârbiceanu, I. Al. Bassarabescu, Z. Bârsan, G. Bogdan-Duică, Dr. I. Borgia, I. Ciocârlan, V. Ciofilec, Al. Ciura, Maria Cunțan, Elena Farago-Fatma, Dr. I. Lupaș, Dr. G. Murnu, M. Sadoveanu, C. Sandu-Aldea, M. Simionescu-Râmnicănu, I. U. Soricu.

ORICE REPRODUCERE OPRITĂ.

POEZIE.

Tu Doamne, tu stăpânul peste fire,
Ce din curata stelelor lumină
Dai lumilor de veci orânduire;
Ce într'o clip' a milei tale sfinte
Și sorții mele scris-ai o menire:
Ce 'nfricoșat e darul tău părinte!

Pleoapelor tu nu le-ai dat hodină,
Nici sufletului mută 'mpăciuire,
Nici minții mele somnul fără vină!

În noaptea grea când bolta 'nfiorată
Cu junghiu de aur își străpunge sânul,
Când codru-și vede fala 'ngenunchiată
Și umilit se zbućiumă bătrânul,
Când trăznete potrivnice se 'ncaier
Și creștetele brazilor despică:
Eu în văzduhuri deslușesc un vaier,
Cum din adânc spre mine se ridică,
Gemând prelung la poarta mea stăpâne!
Simt fărâmată 'n urlete păgâne
Nemărginita lumilor durere,
Cum vine 'n zborul aripilor grele
De-mi zguduie zăvorul și mă cere!
Strivită simt în matca ei părinte
Cum se frământă chinuita minte,
Cum gânduri vin în clipele acele
Și se prăval' în pacea nopții mele
Ca bulgări grei în groapa 'ntunecată!..

În zori de zi, în umeda răcoare,
Când fața plânsă florile-și înclină
În alintarea razelor de soare,
Robit de 'ntăia zare de lumină,
Drumeț grăbit și fără de hodină,
Simt sufletul de drumu-i cum se găta.

Descătușat din pacea lui aleargă,
Ca vulturul în goană 'nviforată,
Pământu 'ntreg cu 'ntinderea lui largă
El a purces sălbatic să-l străbată,
Căutând în drum sămințele durerii..

Prin valul firii fără de repaos
Ca un vâslaș aprins își taie cale,
Își scaldă ochii 'n râul larg de jale,
El totul vede, toate le ascultă...
Unde-i plânsoarea zărilor mai multă
El își rotește aripile sale.

Târziu, când geana zărilor senine
Se 'nchide lin și soarele pe munte
Își culcă chipul roșu de rușine,
Pe-a stelelor strălucitoare punte,
Drumeț înfrânt cobori și tu la mine,
Povara grea abiă mi-te mai ține.

Din pravul sur al zilei chinuite
Cules în prada zborului sălbatic,
Din al durerii chiot furtunatic,
Din zimbete de buze ofilite,
Din tulburări de patimi și ispite:
În trudă grea când tâmpla 'nfierbântată
Se zbućiumă zăgazul să și-l frângă,
În biata minte greu cutremurată
Sămânța ta tresare-atunci, stăpâne,
Și tu-mi răsai, senină și curată,
Strălucitor un strop de apă vie
Ce-mi luminează 'n negura nătângă,
Tu tainică și sfântă Poezie!

Octavian Goga.